

Ще ви разкажа за една ромска жена

Цонка Драганова

Имало едно време... Не, всички обикновени приказки започват така, а нали разказвам специална, нека да я започна по подобаващ начин.

И така – едно време нямало... телевизори. Да, днес във всеки дом има и по три даже, но когато нашата героиня била малка – нямало.

Нейният баща бил първият ром от махалата, който си купил телевизор, и всички мъже, жени и деца се събирали на двора, за да видят това чудо на техниката. Още по онова време нейното семейство се отличавало от останалите ромски семейства – освен че било по-заможно, бащата бил доста образован. Знаел дори и френски (т.е. нашата героиня растяла в двуезична среда). Та същото това малко момиче с две черни тежки плитки не знаело още нищо за отредените му препятствия, но се подготвяло за голямото пътешествие в джунглата на Живота. Учило си прилежно уроците, е, не получавало само шестици, но било добра ученичка. А, забравих да ви кажа, че нашата героиня живеела в малко селце близо до малък провинциален град. Душата на това момиче мечтаела за простор, а в мечтите си чертаело планове за бъдещето, в които се виждало в големия град с лъскавите витрини. Стояло пред огледалото и оттам му се усмихвали две черни маслинени очи, мъничка деликатна уста, украсена с тънки, но чувствени устни. Пред нея стоял целият живот и тя строяла розови кули. Минало време и малкото момиче пораснало. Ще ми позволите да пропусна една малка част от живота на нашата героиня и ще спра в подобен момент пред огледалото, но сега вече оттам ни гледа отражението на една чаровна девойка. Плитките са отстъпили място на море от смолисточерни вълни, в очите има загадка от чувства и вълнения, а върху устните трептят капки роса. А в сърцето ѝ се е пробудило най-истинското чувство – любовта ѝ говори:

Чувства бушуват дълбоко в душата.

Без думи, без глас благодаря на съдбата.

Благодаря, ти, Вселено, за дара безценен.

Благодаря, ти за Него, той е всичко за мене!

Само че... за съжаление, нейният избраник не се радвал на одобрение от страна на родителите ѝ. Не ѝ било лесно да се съгласи с доводите на своята майка за неправилния си избор – само защо-